

אָסוֹן
(אָנדרעם)

א

קלנר'ה העיר בפרקמה קלה.
אסון מחריד קל לב התרעוש בנבולה:
בט של הרב סז'קבישק, עלוי אים,
בתוך ביתהפוך נסח רוחו סתאם.
צת בשבת דרש למי צם נערה
הלסה את זקולתו פטרה ברזל בכהה.
נתרעש קל העיר נתמלא בכי וילל
לשכר הנודול אשר מנה האל.
וכל אחד שאל: אבו, מי ישא ראש
להוליד את הבשרה לאכז של הקדוש?
ובמציאות'שבת התאספו בני העיר
בתקרו ניתמה: מי יאכיר
אח השטופה לאב אמלל, לרב ישש
בריש נישאלו, לא נמצא איש.
אלם פאנרונה, כי חשו הדברים,
התעורר, קם ומדעצה, איש רביתארים,
ויאמר: רבותי, ראיתי אין בררה,
וכון אני למבל עלי את הנורה.
נאף בלה דברו יצא, בלסול מקצה,
בלד לזרבו למלא את התעורה.
נעד גאותו ערב בשעה סאתרה
אל בית הרב נש'נמש עליו סרה.

לִיד הַדְּלֵת רֹנֵעַ קֶטַע עָמֵד זָכוּף
 מְקַשֵּׁב בְּיָמֵי שֶׁל הַרְבֵּב הַסֵּלָא רִדְ .
 אֶד הַתְּנַצֵּר מִיד וְרוֹחַ אֵלֶיךָ שֶׁב
 יִבְרָזֵל זָכוּנָה וְכִנּוּם אֵל בֵּית הַרְבֵּב .

ב

אֶסְרֵךְ שְׁעָה קִלְעָה שֶׁל שִׁיחַתְחַתֵּם רַבָּה
 שְׂמַח וְמַרְהֲצָה בְּשִׂמְחַתֵּינֵי דָקָה :
 רַבְּנֵי . יֵאָלְזָא לְשִׁמוּצֵי אִמְרֵי־סִי
 וַיִּתְּנָקְזָא הָאֵל לְבוֹ לְשִׂאת עַל מְרִי :
 שְׁלִיחוֹת הַטְּלָה צְלִי מַעֲצֵם הַתְּהִלָּה :
 בְּשׂוֹרָה רַצָּה קְטִי . קִשָּׁה וּמִכְהִילָה .
 בְּנוֹ שֶׁל הַרְבֵּב בָּא . בְּשִׁעָה לֹא מְצִלְטָה .
 אֵלִים , בְּדִי לְרֵשׁ וּלְפִלְשָׁל בְּהַלְכָה :
 עָבּוֹא עִת הַדְּרָשָׁה נְמוּחֵם בְּל הַצִּיר
 וְכַל בֵּית־הַמִּדְרָשׁ נִמְלָא מִמִּיר אֵל אִיר .
 אֵלִים , אֶהְיֶה ! לְשִׂא חֲכֵה קְהִלְיָעִם
 בְּבֵית־מִדְרָשׁ . — אֵת דְּרָשְׁתּוּ דְרֵשׁ לֹא שָׁם .
 עִירָאִם הַלֵּךְ . הַקְּהִיל רַבִּים בְּבֵית־רַבָּה
 נֶשֶׁם דְּרֵשׁ דְּרָשׁוֹת שֶׁל דְּסִי וּבְסִינְיָה .
 נֶזֶן הַעֲדָה הַסִּסִּיק נְהִתְנַשֵּׁחַ בְּרַחֵם .
 הַרְבֵּב לֹא נָע , לֹא נָע , קָלוֹ קוֹטָא עִפְתָּ .
 וּלְפִתּוֹעַ הַתְּשִׁלֵּץ בְּשִׂאָנָה : . קְנִי . הוּי בְּנִיר
 קֶסֶץ אֵת אֲנִירוֹסִי וַיִּשְׁתַּמֵּעַ בְּדְמִי .
 אֶסְרֵךְ קָם מִבְּסָא וְקֶסֶק בְּךָ אֵל בְּךָ .
 עִנֵּר אֵת פִּלְמִדּוֹ וְנִבְט בְּמִסְתֵּאָף .

שסע ונהרועץ בקרר כה נכה
 וקול נהר נהם: ארור לנצח שמו?

ג

או יסתח שוב ומהעדה בקול מועם:
 רבט יסלח לי. עוד קל דברי לא תם.

בצמדו תוך ביתה:ראה בין המים
 דורש דרשות של וסי למי ארת תועים

נסלה מצל ראש הספון מתרה כברה
 נתגשץ את מחו לעיני קל העדה'.

התענתו שני הרב. וטו סרסר נשח
 וקול חטק בכנה לחש. נגח.

ברוד דמן אמת. אדקו איז לסטר.
 סמוך דחטא הענש. קנת מבשר'.

ד

נשיב שנה ומהעדה כמו בתחנה:
 לשמע הרב אחרית דברי. הגה הגה -

סעות נסלה בספורי. סעות נסה.
 קאל הטוב יסלח לי על הנצקה.

לא בין מים מת כנהרב. בכית:ראה.
 אף לא דרש דרשות של וסי וכסירה.

בכית:המדרש מת. תורת אמת בסי
 ובקסירות רבה לאל רוחו השיב'.

מנדקף הרב. עיזו ופיז רום
 וקול רנהדסעות קרא. בכה בחם:

מברך שם ה' אצמו חסדיו מסטר.
 בני נסטר יהודי. נכרו לדור נדור